

Číslo případu: 681

Název případu: Hošková Anna

Datum založení: 23.9.2025

Datum ukončení:

Typ schůzky: Individuální konzultace

Typ případu: psychologické poradenství

Poznámky:

Formulář vedení schůzky - psychologické poradenství

Evidenční číslo případu: 681 | číslo formuláře: 8931

Datum schůzky: 23.9.2025

Forma služby: Ambulantní

Způsob kontaktu: Osobní schůzka

**Jednání v zájmu
klienta:** NE

Počet jednání:
(v zájmu klienta)

Délka schůzky: 60 minut

Zakázka: získat podporu a psychologickou pomoc

Problematika:

Zápis ze schůzky: **Úvod:** Anička (17 let) přichází v doprovodu tatínka, ten nás po úvodním seznámení s pravidly opouští

OA a potíže, které A. přivedly do th služeb:

- cca ve 13ti letech anorexie
- leden 24 nadměrné nároky na sebe ("přehnaně jsem se učila" - Mozartovo gymnázium)
- sebepoškozování
- od března 24 suicidální myšlenky - hospitalizace Motol, následně PLHB
- při pobytu v Motole dg schizofrenie - významný moment - pocit bezmoci "nedá se s tím nic dělat"
- před rokem 16.8. propuštěna z PLHB
- panické stavy ji trápí rovněž (ale s těmi se naučila pracovat)
- psychotické stavy přicházejí v čase, kdy je sama
- traumata z pobytu v PL (aby pacienti s aktivními symptomy neovlivňovali ostatní, chodí do izolace, což stavy A. zhoršovalo, zažívala pocit, že v PL nikoho nezajímá, až na podobu její psychózy)

Spolupráce s odborníky

- velmi dobrý vztah má s psychologkou z gymnázia, v ní cítí oporu od počátku
- spokojenost s psychiatrem ve Skutči Dr. Köhler
- po propuštění z hospitalizace začala docházet k jiné psychologce, mnoho spolu již upracovaly, ale v porovnání se školní psychologkou, chybí pocit hlubšího porozumění (i když A. nebagatelizuje angažovanost psychologky i např. to, že jí pomohla se zvládnutím úzkostí, zdráhá se otevřít, že by ráda změnila péči)

Témata:

- představení svých potíží a milníků v nich
- strach z otevřenosti/konfrontace (otevřeně povědět, co potřebuji, jak se cítím, ...)
- zodpovědnost za mapování hranic zodpovědnosti (za ostatní studenty? za psychologku? x za sebe ?)
- naplňování dalších konkrétních kroků

Rozpoložení a prožívání:

- "pořád nejsem dost nemocná, aby to někoho zajímalo"
- strach z konfrontace
- pocit nedostatečné důležitosti pro druhé

Výstupy/domluvy: Anička přichází v doprovodu tatínka. Ten nás brzy opouští, vystupuje pdpůrně, neinvazivně. Anička vypráví o své snaze nalézt si psychologickou pomoc. Před necelými dvěma lety ji byla dg schizofrenie (kromě toho rysy HPO, PPP, sebepoškozování, suicidální myšlenky), absolvovala pobyt v Motole, v PLHB, nyní rok v péči psychiatra. Teď ve 3.ročníku gymnázia, dobře navázáno má se svojí školní psychologkou, mimo ni navštěvuje (cca rok) klinickou psychologku, se kterou ovšem necítí tak silné napojení a porozumění. Zachycujeme Aniččiny **bloky otevřenosti** (strach, že by mohla její otevřenost psychologku ranit). Stejně tak projevuje **ohleduplnost vůči ostatním** studentům gymnázia (nechce psychologku zatěžovat). Pojmenováváme její tendenci přebírat zodpovědnost za druhé a výzvu k otevřené komunikaci (otevřenému pojmenovávání toho, co cítí a doptání se na nejasnosti, obavy). Na konzultaci se nám daří sesumírovat si kroky, které A. hodlá udělat (s psychologkou otevře, jak se na sezeních cítí, co ji vyhovuje, za co je vděčná a čeho se jí nedostává), zjistí (zeptá se), zda může navštěvovat školní psychologku, případně se může obrátit zpět na nás a já mohu zjistit, zda by se jí ujal jiný kolega (jednooborový psycholog). A. poskytuje pozitivní zpětnou vazbu, děkuje za otevřenost a sama používám sebeotevření. Loučíme se v dobrém napojení.

Schůzku vedl/a: Irena Kučerová